

Η Ευρώπη του Παραλόγου

Έστω ότι σας έλεγα πως έχω δύο ηλικιωμένες φίλες. Η Ισμήνη και η Γερτρούδη είναι μιας κάποιας ηλικίας, καλοστεκούμενες αστές, πολύ οικονόμες, αξιοσέβαστες κυρίες της διεθνούς καλής κοινωνίας, με έντονες επιχειρηματικές δραστηριότητες σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο. Μπορεί η Γερτρούδη να έχει καλύτερη οικονομική επιφάνεια, αλλά η Ισμήνη κρατά από παλιότερη, πιο αριστοκρατική οικογένεια και, μάλιστα, κατάφερε να εξαλείψει τα ελλείμματα των επιχειρήσεών της τα τελευταία χρόνια.

Λοιπόν, προ δεκαετίας και βάλε, η Ισμήνη και η Γερτρούδη αποφάσισαν να ενώσουν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες. Πριν συμφωνήσουν έπρεπε να δουν τι θα κάνουν με την Τερψιχόρη και την Φρήντα – τις δύο κακομαθημένες ανηψιές τους οι οποίες, κάθε φορά που έχαναν στο κουμ καν, στα χρηματιστήρια κλπ, έτρεχαν στις θείτσες τους για «ρευστότητα». Να τι αποφάσισαν λοιπόν οι σοφές κυρίες για να λυθεί το πρόβλημα: Πρώτον, συμφώνησαν ότι θα απαγορεύεται δια ροπάλου η μία να δανείζει την άλλη (έτσι ώστε οι ανηψιές να μην πηγαίνουν στην θεία τους και να τις ζητούν να δανειστεί από την άλλη θεία για πάρτη τους). Δεύτερον, συμφώνησαν ότι θα εξουσιοδοτήσουν μια τρίτη δεσποινίδα, την Εκάβη, να δανειοδοτεί τις δύο ανηψιές απ' ευθείας όταν έχουν ανάγκη αλλά μόνο με αντάλλαγμα περιουσιακά στοιχεία που θα υποθηκεύουν (κάθε φορά που δανείζονται από την Εκάβη). Τρίτον, δεσμεύτηκαν να μην πάρουν οι ίδιες δεκάρα από την Εκάβη.

Για δέκα χρόνια όλα πήγαιναν θαυμάσια. Μέχρις ότου αποδείχθηκε το εξής σκάνδαλο: Η Φρήντα, η ανηψιά της θείας Γερτρούδης, είχε δανείσει τεράστια ποσά στην Τερψιχόρη, την ανηψιά της θείας Ισμήνης, για να τζογάρει σε ακίνητα. Στοιχήματα που χάθηκαν. Έτρεξε η Τερψιχόρη στην Εκάβη να δανειστεί αλλά η Εκάβη δεν της κάλυψε τις ζημιές καθώς τα περιουσιακά στοιχεία που η Ισμήνη της προσέφερε ως εχέγγυο, τα «πεσμένα» ακίνητα, είχαν χάσει το μεγαλύτερο μέρος της αξίας τους και δεν απέδιδε σχεδόν τίποτα η υποθήκευσή τους.

Τότε, η θεία Ισμήνη, όσο και να μουρμούραγε από θυμό, δανείστηκε από ξένους ανθρώπους (μιας και δεν μπορούσε να δανειστεί ούτε από την Εκάβη ούτε και από την Γερτρούδη) για να βοηθήσει την Τερψιχόρη. Όμως αναγκάστηκε να δανειστεί τόσα που οι δανειστές άρχισαν να φοβούνται ότι η γηραιά Ισμήνη δεν θα μπορούσε να αποπληρώσει τα δάνειά της. Έτσι, άρχισαν να της ζητούν όλο και υψηλότερα επιτόκια, καθιστώντας την αποπληρωμή όλο και δυσχερέστερη.

Στο μεταξύ, η Γερτρούδη, αγωνιούσε για πάρτη της καθώς γνώριζε ότι, αν τα δανεικά που είχε δώσει η δική της ανηψιά, η Φρήντα, στην Τερψιχόρη δεν επιστρέφονταν, τότε θα χρεοκοπούσε κι η Φρήντα, με αποτέλεσμα να σπεύσει σε εκείνη για βοήθεια. Σε αυτή την περίπτωση, της έμελλε να πάθει ό,τι κι η φίλη της η Ισμήνη: να κοιτάζει την χρεοκοπία στα μάτια!

Κάτι έπρεπε να γίνει καθώς οι κουταμάρες των ανηψιών απειλούσαν με πτώχευση πρώτα την Ισμήνη και, κατόπιν, την Γερτρούδη. Τι νομίζετε ότι έκαναν; Έκαναν το

εξής εκπληκτικό: Εξουσιοδότησαν την Εκάβη να δεχθεί ό,τι παλιόχαρτο της έφερναν η Τερψιχόρη και η Φρήντα (ακόμα και χαρτί περιτυλλίγματος σοκολατών, για να μην πω χαρτί τουαλέτας) ως εχέγγυο, δανείζοντάς τες (δανεικά κι αγύριστα βέβαια) πάνω από ένα τρις ευρώ. Κι επειδή κι αυτά τα δανεικά δεν έφταναν για την Τερψιχόρη, τελικά η Γερτρούδη αποφάσισε να αθετίσει την συμφωνία που της απαγόρευε να δανείσει την Ισμήνη αλλά με έναν περίεργο τρόπο: Επέβαλε στην Ισμήνη τα δανεικά που παίρνει από εκείνη να τα δίνει όλα στην Τερψιχόρη, για να αποπληρώνει την Φρήντα. Και η Ισμήνη που, στο μεταξύ, κατέρρευσε χωρίς η ίδια να φταίει; Τι θα γίνει με την σεβάσμια αυτή κυρία; Η φίλη της η Γερτρούδη το σκέφτηκε και κατέληξε στο εξής συμπέρασμα: Η Ισμήνη να δανείζεται από την ανηψιά της την Τερψιχόρη ένα μέρος των δανεικών που παίρνει η Τερψιχόρη από την Εκάβη, στη βάση ανύπαρκτων εχέγγυων! Με απλά λόγια: Μύλος!

Για να ανακεφαλαιώσουμε: Οι ανηψιές κάνουν ηλιθιότητες, με την μία ανηψιά να στοιχηματίζει ανοήτως σε ακίνητα που καταρρέουν, παίζοντας χρήματα που έχει δανειστεί από την άλλη ανηψιά. Κατόπιν, η θεία της ανηψιάς με τα πολλά χρέη πάει να την σώσει και... καταρρέει η ίδια. Τότε η Εκάβη δανείζει την ανηψιά για να δανείσει την θεία Ισμήνη η οποία όμως, στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας, αναγκάζεται να δανειστεί κι άλλα χρήματα από ξένους τοκογλύφους υπέρ της ανηψιάς. Κι όλα αυτά για να μην κινδυνεύσει η άλλη ανηψιά με τραγικό, όμως αποτέλεσμα, να κινδυνεύσουν με πτώχευση όλες οι ανηψιές και όλες οι θείες.

Αν σας έλεγα αυτή την ιστορία δεν θα μου λέγατε ότι οι φίλες μου είναι για δέσιμο; Προφανώς, καθώς είναι και παραείναι. Μόνο, βέβαια, που δεν πρόκειται για «φίλες μου» αλλά για την Ισπανία (Ισμήνη), την Γερμανία (Γερτρούδη), τις ισπανικές και γερμανικές τράπεζες (Τερψιχόρη και Φρήντα) και, τέλος, της ΕΚΤ (Εκάβη). Όταν λοιπόν οι φίλοι μας οι ευρωπαίοι μας κουνάν το δάκτυλο, καλό είναι να κοιτάζονται πρώτα στον καθρέπτη. Αν μείνει κάτι στην ιστορία από τα τεκταινόμενα των ημερών μας αυτό δεν θα είναι άλλο από την επιθετική ηλιθιότητα που κυριαρχεί στους διαδρόμους της εξουσίας στην Φραγκφούρτη, στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες.

ΥΓ. Επέλεξα την ιστορία της καταρρέουσας Ισπανίας επειδή καταδεικνύει πως η Κρίση του Ευρώ δεν έχει καμία απολύτως σχέση με φοροδιαφυγή, ελλείμματα και διαφθορά: η Ισπανία, που σήμερα εξαφανίζεται στην τρύπα που πρώτοι πέσαμε εμείς, (α) ήταν πλεονασματική όταν ξέσπασε η Κρίση, (β) είχε χαμηλότερο δημόσιο χρέος από την Γερμανία, και (γ) διέπρεπε στον επιχειρηματικό τομέα. Απλά, οι δικές μας κακοήθειες και κακοδαιμονίες εγγυήθηκαν ότι εμείς θα καταρρέαμε πρώτοι.